

MY COLLEGUES FROM THE UNIVERSITY OF ARAD: ALINA, GABRIELA ȘI DORIN

Anton ILICA, PhD,
“Aurel Vlaicu” University, Arad
Faculty of Science of Education, Psychology and Social Work
anton.ilica@yahoo.com

Abstract: *The title configuration could give the reader reasons for reading the text with friendly feelings. My approach is the reflection of a finding: colleagues from the same university or faculty, members of the pedagogical community from our country do not know each other's scientific work, don't read each other's research and perhaps don't even trust the others' professional reflections. A natural blend of personal, administrative or scientific life leads to labelling hidden under pleasantries without any consistence. I had the audacity to write essays about contemporary pedagogues (**Pedagogical ideas and doctrines**, “Aurel Vlaicu University Publishing House, Arad, 2013) so that we would know our well-deserved placed among education professionals. In this essay, written in the form of an inset, I will write about Alina ROMAN, currently the dean of the Faculty of Educational Sciences, Psychology and Social Work within “Aurel Vlaicu” University of Arad, about Gabrielei KELEMEN, head of department at the same faculty and about Dorin HERLO. The easiest manner of ordering them was the alphabetical order and the order of insets does not have any connection with their value, quality or administrative attributions. I hope that my readers would recognize the friendly spirit of the writing, which would coincide with your mental projections. I hope that the praising spirit of my insets would find legitimation in the friendly spirit of the writing, which leads towards a subjective pedagogical speech.*

Keywords: *pedagogy, Alina Roman, Gabriela Kelemen, Dorin Herlo, didactics.*

DORIN HERLO (n. 21 oct. 1951, Arad) vine în domeniul științelor educației după o carieră apreciabilă în învățământul preuniversitar ajungând la Arad, inspector școlar general adjunct. Actualmente, este profesor al Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, calitate în care a întemeiat Departamentul de Pregătire Pedagogică Universitară. Licențiat al Universității din Timișoara, Facultatea de Științe ale Naturii – secția Fizică-Chimie (1975), obține doctoratul în domeniul științelor educației (1998), cu teza „**Modalități de individualizare a studiului chimiei prin instruire asistată de calculator (I.A.C.)**”, elaborată sub coordonarea lui Miron Ionescu, îmbrățișând cariera didactică universitară în cadrul domeniului de cunoaștere al științelor educației. A beneficiat de câteva stagii de pregătire și burse în străinătate, asimilând o deschidere către o

redimensionare a teoriilor pedagogice și o deplasare a accentului educațional înspre beneficiar (vezi și volumul D. Herlo, C. Piskanu, ”**Curriculum centrat pe elev și implicațiile sale în învățământul preuniversitar**”, 2010). În acest text, analizează consecințele pozitive ale gândirii ”*postmodernismului în educație, care vizează revalorizarea dimensiunii subiective a actului educațional*” și noua preocupare a școlii de a pune în centrul interesului său individul, adică elevul. Volumul sugerează o formulă dinamică de cooperare dintre teorie și practica didactică, aducând în sprijin argumente justificative sub formă de anexe. Cercetarea experimentală validează virtuțile modelului învățării centrate pe elev, iar volumul merită atenția deopotrivă a pedagogilor și a didacticienilor.

Este implicat în proiecte finanțate, având disponibilitate pentru construcția unor experiențe pedagogice derivate din acestea. A publicat volume de autor, reprezentative pentru domeniul didacticii generale, intitulate „**Metodologie educațională**” (2002) și „**Didactica**” (2006), urmate de ”**Tehnologie informațională computerizată**” (2005)⁴. În aceste volume, se arată un riguros organizator al sugestiilor educaționale, dorind să ofere soluții practice și eficiente pentru o învățare dinamică, productivă, interactivă. Manifestă interes pentru așezarea realităților pedagogice în definiții riguroase, pentru structurarea ideilor și pentru o redimensionare valorică a metodologiei pedagogice. Dorin Herlo consideră că educația are nevoie să dea tinerilor noi tipuri de deprinderi: ”*introducerea TIC nu vizează numai familiarizarea educabililor cu prelucrarea informațiilor, ci și cu însușirea unor procese de învățare mai puțin pasive și mai autonome*”. Totodată, afirmă D. Herlo, ”*sistemul educațional trebuie să formeze o nouă cultură a informației și a comunicării, tot atât de necesară unui cetățean european ca și cultura civică*”. Este interesat de analiza domeniului educațional dincolo de percepțiile canonice, participând la proiecte experimentale care să-i confirme opțiunile. Consideră pedagogia un domeniu al cunoașterii, ale cărei preocupări trec dincolo de realitățile școlare în spațiul public, vizând educația permanentă a individului, integrabil în noile paradigme comportamentale și atitudinale europene.

Dorin Herlo are preocupări legate de implementarea unora dintre noile educații, cum ar fi „*educația consumatorului*” (în cadrul unui proiect european, intitulat „**Dolceta**”), „*educația interculturală*”, din perspectiva cărora redimensionează virtuțile științelor educației, cărora autorul le dă o configurație deschisă și pragmatică. A coordonat ori a colaborat la alte volume, cum ar fi: **O pedagogie pentru învățământul primar** (2005), **Aspecte privind cercetarea pedagogică** (2007), **Comunicarea în educație** (2007).

În calitate de coleg, împărtășim opinii și colaborăm în ceea ce privește temeinicia administrației instituționale, perfecționarea profesională prin grade didactice, promovarea tehnicilor interactive de învățare și a procedurilor specifice gândirii critice. Am resimțit credința tot mai mare a profesorului în necesitatea promovării cu încredere a tehnologiilor de comunicare în învățământ, de implicare a elevilor și studenților în

⁴ Lucrări reprezentative: **cărțile**: ”*Didactica*”, ”*Tehnologie informațională computerizată*”, ”*Asupra curriculum-ului educațional*”, ”*Instruire asistată de calculator în chimie*”, ”*Metodologie educațională*”, ”*Formarea inițială a cadrelor didactice*”; **software-ul educațional brevetat de ORDA** – ”*Introducere în studiul hidrocarburilor*”, ”*Alchene*”, ”*Arene*”; **lucrările științifice**: ”*Tehnologie informațională și educațională*”, ”*Învățarea activă*” (din CV).

valorificarea acestei importante resurse educaționale. Particularitatea textelor elaborate de Dorin Herlo constă în rigoarea argumentației, claritatea discursului și justificarea logică și coerentă a aserțiunilor. În relațiile didactice cu studenții și profesorii din preuniversitar, își respectă condiția de profesor, fiind cald în exigență, riguros și ironic în indulgență.

GABRIELA KELEMEN (n. 10 aug. 1959, Arad), absolventă a Liceului Pedagogic din Arad, este licențiată a Facultății de Teologie Ortodoxă- Didactică din cadrul Universității Aurel Vlaicu din Arad. După o experiență managerială în învățământul preuniversitar, trece în învățământul superior, parcurgând treptele de promovare universitară în cadrul Facultății de Științe ale Educației, Psihologie și Asistență Socială a Universității "Aurel Vlaicu" din Arad. Obține doctoratul în domeniul științelor educației la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, sub coordonarea științifică a prof. dr. Vasile Chiș, cu teza „**Pedagogia supradotării. Identificarea și educarea**

copiilor supradotați” (2008).

A publicat volume de autor și cursuri universitare (actualmente are titlul de conferențiar, fiind Director al Departamentului de Pedagogiei, Psihologie și Asistență Socială), dintre care menționăm: „**Pedagogia preșcolară**” (2007), „**Psihopedagogia jocului**” (2010), „**Metodica activităților cultural-civice și recreative**” (2010), „**Metodica educării limbajului**” (2012), „**Pedagogia școlară și preșcolară**” (2013) etc. În aceeași ordine, menționăm volumele publicate în colaborare, cum ar fi: **Psihologia copilului, Didactica învățământului preșcolar, Metodica activităților instructiv-educative în grădiniță**, la care se adaugă o serie de studii și articole, publicate în reviste de impact din țară și străinătate (actualmente fiind editor-șef al revistei **Educația-Plus**, înregistrată în vreo 6 baze internaționale de date și clasificată în categoria **B+**).

Problematika diversă a educației a devenit sursă de interes profesional pentru Gabriela Kelemen, care are ambiția de a limpezi, pentru sine și pentru studenți, cât mai atent semnificația didactică a acesteia. A tratat chestiuni legate de psihologia copilului, de creativitate, de consiliere psihopedagogică, de pedagogie socială și cele derivate din ceea ce unii pedagogi numesc „științele educației”. Excelență este în zona didactică a învățământului preșcolar și a educației timpurii, valorificând o temeinică experiență profesională și o expertiză sistematică de calitate, dobândită în activitatea efectivă din învățământul preuniversitar. Ca teoretician al educației, are o atitudine modernă, reflectând asupra documentelor curriculare și adoptând spiritul acestora. Dispune de capacitate de selecție și de o viziune unitară asupra fațetelor variate ale modelelor de organizare a învățării. Afirmam, într-o Prefață la volumul „**Pedagogia învățământului primar și preșcolar**” (2010) următoarele: Gabriela Kelemen „*este un ambițios, care ascunde sub faldurile sale atitudinale un orgoliu, asemănător unui viciu frumos*”. Ambiția se măsoară în virtuțile pe care un om le degajează pentru a se depăși într-o aspirație generoasă spre împlinirea orgoliului. Acest volum urmează altora, cu problematică specifică, începând cu „**Universul copilăriei**” (2003) și continuând cu pasiunea pentru „**Metodica activităților**

instructiv-educative în grădiniță” (2009), pentru *”Metodica activităților culturale, civice și recreative”* (2010), pentru *”Copiii cu dificultăți de învățare”* (2012), pentru *”Pedagogia supradotării”* (2008), pentru *”Pedagogia preșcolară”* (2008), pentru *”Consilierea școlară”* (2011), pentru *”Psihopedagogia jocului”* (2012), pentru *”Psihologia copilului”* (2012), pentru *”Metodica educării limbajului”* (2012), și încheind cu un volum, oarecum sintetic, despre cuprinderea într-o structură coerentă a problematicii învățământului primar și deopotrivă preșcolar, din perspectivă didactică, intitulat **”Pedagogia școlară și preșcolară”**. Structural, volumul are 12 capitole, după cum urmează: **Importanța obiectului de studiu** Pedagogia învățământului preșcolar și primar; **Cunoașterea copilului**; **Cunoașterea structurii și dinamicii personalității copilului preșcolar și școlar mic**; **Instituții: Grădinița de copii și școala (primară)**; **Implementarea curriculumului la nivel preșcolar/primar**; **Proiectarea didactică**; **Evaluarea în învățământul preșcolar/primar**; **Metode folosite în învățământul preșcolar/primar**; **Normativitate în procesul de învățământ preșcolar și primar**; **Jocul**; **Parteneriatul grădiniță - școală – familie**; **Personalitatea cadrului didactic.”**

Dorind să ardă etape, manifestă curiozitate științifică, realizează studii pentru reviste din străinătate, se implică în strategii de îmbunătățire a procesului de învățământ, cooperează cu instituțiile de învățământ preuniversitar, ca o interfață pentru operaționalizarea ideilor pedagogice și de educație.

Este evident că Gabriela Kelemen are plăcerea apariției publice, cu volume cât mai multe, în stare să-i satisfacă aspirația spre vizibilitate. Dispune de tenacitate și ambiție intelectuală, este curioasă, dorind să aibă opinii despre cât mai multe aspecte cu care se intersectează în cariera profesională.

ALINA ROMAN (n. 2 dec. 1971, Arad) este absolventă a Liceului Pedagogic din Arad (1990), apoi licențiată a Facultății de Istorie și Filozofie, specializarea sociopsihopedagogie, a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, după care a finalizat un doctorat în științele educației, sub coordonarea prof. dr. Miron Ionescu, cu teza **„Evaluare și autoevaluare la institutori”** (2004). Este conferențiar (și actualmente decan) al Facultății de Științe ale Educației, Psihologie și Asistență Socială din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad. Are preocupări științifice referitoare la implementarea programelor de educație interculturală, a formării cadrelor didactice, precum și a organizării practicii pedagogice de specialitate. Alina Roman a publicat volume de autor (**„Evaluare și autoevaluare. Competențe, atitudini, practici”**, 2008) și **„Societate, educație, umanizare. Abordări sociopedagogice ale clasei de elevi”** (2008), precum și volume în colaborare și coordonare: **„Labirintul evaluării didactice”** (colab., 2005), **„Comunicarea în educație”** (colab., 2006), **„Elemente de psihologia educației”** (colab., 2007), **”Dimensiuni psihologice ale învățării”** (colab, 2009). Aceștia li se adaugă studii și articole de specialitate, precum și derularea unor proiecte educaționale cu finanțare europeană. Preocuparea tematică fundamentală a Alinei Roman este **evaluarea**, activitate didactică pusă în relație cu **„legitimitatea și oportunitatea reconceptualizării”** acestui moment esențial al procesului de

învățare. Autoarea împărtășește definițiile și conceptualizările curente despre evaluare și autoevaluare, tipologia, precum și structura acestei importante acțiuni didactice. Evaluarea este integrată relației „predare-învățare-evaluare: „relația predare-învățare-evaluare este formativă și formatoare, dezvoltând, în esența ei, un proces complex, prin care educabilul devine un actor activ al propriului său proces de formare, dezvoltându-se competențe, abilități, priceperi și deprinderi de învățare”. Funcționarea corespunzătoare a acestei relații generează achiziționarea unor strategii personale de autoformare și deopotrivă de autoevaluare. Se susține valoarea socială a evaluării școlare, având în vedere că „fiecare performanță a elevului este rezultatul unei sinteze de factori, de la cei individuali la cei sociali”. De altă parte, evaluarea întreține o puternică relație socială, oficializată și chiar reglementată juridic. Dorin Herlo, prefăcătorul volumului „**Labirintul evaluării didactice**”, apreciază că autoarea „propune o regândire a relației profesor-elev, ca poli centrali implicați direct în actul evaluării, în termeni actuali: alți protagoniști, altă filosofie de viață, alte realități economice și sociale, alte orizonturi de aspirație și posibilități de împlinire”.

Pasionată de reflecția asupra dinamicii educației în lumea contemporană, în câteva studii se referă la problematica postmodernității „ca un curent inovator prin intermediul căruia se dorește să se depășească modelele tradiționale, raționale, explicite de tipul modelărilor cauzale și ale stereotipiilor” (2013). Din punct de vedere evaluativ, în pedagogia actuală se urmărește „un savoir al formării de competențe dinamice nu statice, al implementării unor cogniții...al comprehensiunii valențelor multiple de dezvoltare a personalității umane pe parcursul întregii vieți”.

Alina Roman dispune de o temeinică pregătire pedagogică, intuind cu fler și obiectivitate problematica educațională și aspectele didactice ale acesteia. Particularitatea scrisului său constă în organizarea textului într-o structură coerentă, folosind un limbaj clar, corect și atent semantizat până la nuanțe.

Along two full professors (**Dorin HERLO, Anton ILICA**), two associate professors (**Gabriela KELEMEN, Alina ROMAN**), the Faculty of Educational Sciences, psychology and Social Work has also a few young assistant professors with much intellectual availability and many aspirations towards “the great pedagogical community”: **Evelina BALAS, Camelia Nadia BRAN, Anca EGERĂU**. Around the State University of Arad is centred a genuine **SCHOOL OF PEDAGOGY**, based on scientific atmosphere, autonomous thinking, writing and re-writing the contemporary pedagogical discourse, and also based on the coherence of a vision on educational and didactic way of thinking.

References

Ilica, A., 2012, *Idei și doctrine pedagogice de la origini până în prezent*, Editura Universității Aurel Vlaicu, Arad.

Ilica, A., 2011, *Doctrine pedagogice*, Editura Universității Aurel Vlaicu, Arad.

Ilica, A., 2014, *O Istorie a ideilor și doctriinelor pedagogice de la origini până în prezent*, Editura Învățătorul modern, Chișinău.